

πρωτοδιάκονος

Περιοδική Πνευματικής Οικοδομής

Ι. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου & Ἁγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Ἁγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, 14565 Ἁγ. Στέφανος Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: <http://agstefanos.blogspot.com>

Τεύχος 21° Ὀκτώβριος 2013 Ἔτος 2°



ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Ἡ θρασεία τῶ πρῶ δ σ κ ὀ

Ματθ. -69, 1

«Καί ἀφοῦ μπῆκε στό πλοῖο πέρασε διά μέσου τῆς λίμνης στό ἀπέναντι μέρος καί ἦλθε στή δική του πόλη. Καί νά ἔφεραν σ' αὐτόν ἕνα παραλυτικό πάνω στό κρεβάτι. Καί ὁ Ἰησοῦς, ὅταν εἶδε τήν πίστη τους, εἶπε στόν παραλυτικό· Ἔχε θάρρος, παιδί μου, σοῦ ἔχουν συγχωρηθεῖ οἱ ἁμαρτίες σου»

Δική του πόλη ὀνομάζει ἐδῶ τήν Καπερναούμ. Ἡ Βηθλεέμ τόν ἔφερε στή ζωή, ἡ Ναζαρέτ τόν μεγάλωσε, ἡ Καπερναούμ τόν εἶχε μόνιμο κάτοικό της. Ὁ παραλυτικός ἐδῶ εἶναι ἄλλος ἀπό ἐκεῖνον πού ἀναφέρει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης. Εκείνος ἦταν κατάκοιτος στήν κολυμβήθρα, αὐτός ἦταν στήν Καπερναούμ. Ἐκεῖνος ἦταν ἄρρωστος τριάντα ὀκτώ χρόνια· γι' αὐτόν ἐδῶ δέ λέγεται τίποτα τέτοιο. Ἐκεῖνος δέν εἶχε κανένα νά τόν προστατέψει, αὐτός ὅμως εἶχε αὐτούς πού τόν φρόντιζαν, πού τόν σήκωσαν κιόλας καί τόν ἔφεραν. Καί σ' αὐτόν λέει, «παιδί μου, συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου» σ' ἐκεῖνον, «θέλεις νά βρεῖς τήν υἰγεία σου»; Κι ἐκεῖνον τόν θεράπευσε το Σάββατο, αὐτόν ὅμως ὄχι. Γιατί βέβαια θά τόν κατηγοροῦσαν ἂν τό ἔκανε· καί γι' αὐτό οἱ Ἰουδαῖοι σ' αὐτόν σιώπησαν, σ' ἐκεῖνον ὅμως ἐπιτέθηκαν καί τόν καταδίωκαν. Αὐτά τά εἶπα ὄχι χωρίς λόγο ἀλλά γιά νά μή νομίσει κανένας πώς ὑπάρχει διαφωνία, ἐπειδή σχημάτισε τήν ὑπόψια πώς ἦταν ὁ ἴδιος παραλυτικός.

Ἐμεῖς ἄς προσέξουμε τή μετριοφροσύνη καί τήν καλωσύνη τοῦ Κυρίου. Γιατί καί πρῖν ἀπ' αὐτό ἀπέφυγε τόν κόσμο· κι ὅταν τόν ἔδιωξαν οἱ Γαδαρηνοί, δέν ἀντιστάθηκε. Ἐφυγε καί μόνο πού δέν πῆγε μακριά. Καί πέρασε ἀφοῦ ξαναμπῆκε στό πλοῖο, ἐνῶ μπορούσε νά πάει περπατώντας. Δέν ἤθελε νά πραγματοποιεῖ πάντα θαύματα, ὥστε νά μήν καταστρέψει τό ἔργο τῆς θείας οἰκονομίας.

Ὁ Ματθαῖος λοιπόν γράφει ὅτι τόν ἔφεραν κοντά στόν Κύριο. Οἱ ἄλλοι εὐαγγελιστές, ὅτι ἀφοῦ ἄνοιξαν καί τή σκεπή τόν κατέβασαν. Κι ἔβαλαν μπροστά στό Χριστό

τόν ἄρρωστο χωρίς νά τοῦ ποῦν τίποτα ἀλλά ἀφήνοντάς τα ὅλα στή διάθεσή του. Στήν ἀρχή τοῦ ἔργου του ὁ Χριστός πῆγαινε ἀπό τό ἕνα μέρος στό ἄλλο, καί δέ ζητοῦσε τόσο μεγάλη πίστη σ' ὅσους τόν πλησίαζαν. Ἐδῶ καί τόν πλησίασαν καί φανέρωσαν τήν πίστη τους. Ὅταν εἶδε, γράφει, τήν πίστη τους, δηλ. ἐκεῖνων πού ἄνοιξαν τή σκεπή. Δέν γυρεύει παντοῦ τήν πίστη ἀπό τούς ἄρρώστους μονάχα, π.χ. ὅταν παραφέρονται ἢ τά ἔχουν χαμένα ἀπό τήν ἀρρώστια. Ἐδῶ φαίνεται, πώς ἡ πίστη ἦταν καί τοῦ ἀρρώστου· δέ θά δεχόταν νά τόν κατέβαζαν ἀπό τή σκεπή, ἂν δέν πίστευε.

Ἀφοῦ αὐτοί ἔδειξαν τόση πίστη, δείχνει κι αὐτός τή δύναμή του, συγχωρώντας τίς ἁμαρτίες μέ πλήρη ἐξουσία, καί μέ ὅλη του τή συμπεριφορά δείχνοντας ὅτι εἶναι ἰσότημος μ' ἐκεῖνον πού τόν γέννησε. Προσέξτε· προηγουμένως τό ἔδειξε αὐτό μέ τή διδασκαλία του, ὅταν τούς μιλοῦσε σάν ἐκεῖνον πού ἔχει ἐξουσία· μέ τόν λεπρό, ὅταν εἶπε θέλω, καθάρισου· μέ τόν ἐκατόνταρχο, πού τόν θαύμασε καί τόν ἀνέβασε ψηλότερα ἀπ' ὅλους· μέ τή θάλασσα, ὅταν τήν ὑπόταξε μέ τό λόγο μόνο· μέ τούς δαίμονες, ὅταν τόν παραδέχονταν ὡς κριτή, καί τούς ἔδιωξε μέ πολλή ἐξουσία. Ἐδῶ πάλι μέ ἄλλο ἀνώτερο τρόπο τούς ἴδιους τους ἐχθρούς ἀναγκάζει νά παραδεχτοῦν τήν ἰσοτιμία καί μέ τό στόμα τούς τό κάνει φανερό. Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος φανερώνει ὅτι δέν ἀγαποῦσε τίς τιμές -ἦταν πολλοί θεατές πού ἔκλειναν τήν εἴσοδο, γι' αὐτό καί τόν κατέβασαν ἀπό ψηλά - δέν βιάστηκε νά θεραπεύσει ἀμέσως τό σῶμα πού εἶναι ὄρατό ἀλλά παίρνει τήν ἀφορμή ἀπ' αὐτούς καί θεραπεύει τό ἀόρατο πρῶτα, τή ψυχή, συγχωρώντας τίς ἁμαρτίες. Τοῦτο τόν ἄρρωστο τόν ἔσωζε, στόν ἴδιο ὅμως δέν προξενοῦσε μεγάλη δόξα. Ἐκεῖνοι κινημένοι ἀπό πονηρία καί θέλοντας νά ἐπιτεθοῦν ἔκαναν τό θαῦμα νά λάμψει παρά τή θέλησή τους. Γιατί ἔτσι ὅπως ἦταν ἐκεῖνος ἐφευρετικός, χρησιμοποίησε τό φθόνο τους γιά τήν ἀνάδειξη τοῦ θαύματος. Ἐπειδή λοιπόν ἔκαναν θόρυβο μεταξύ τους κι ἔλεγαν «Αὐτός βλασφημεῖ· ποῖός μπορεῖ νά συγχωρεῖ ἁμαρτίες παρά μόνο ὁ Θεός;». (Ἀγ. Ἰω. τοῦ Χρυσοστόμου)

Συνεχίζεται...

Ἡ Θεία Λειτουργία (ΙΑ' μέρος)

Ἡ Μικρά Εἴσοδος (Β')

Ἡ εἴσοδος τοῦ Ἀρχιερέως καί τῶν ἱερέων μέ τό ἅγιο Εὐαγγέλιο στό ἱερό Βῆμα μετά τό «Σοφία. Ὁρθοί» λέγεται «Μικρά Εἴσοδος», γιά νά διακριθεῖ ἀπό τήν ἄλλη εἴσοδο τῶν τιμίων Δώρων καί τήν ἐναπόθεσή τους στήν ἅγια Τράπεζα, πού λέγεται «Μεγάλη». Εἶπαμε ὅτι παλαιότερα στό σημεῖο αὐτό γινόταν μέ λιτανευτική πομπή ἢ εἴσοδος κλήρου καί λαοῦ, ὅλης δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας, στον ἱερό Ναό. Καί ἕνας παλαιός λειτουργικός κώδικας μᾶς λέει ὅτι ὁ Ἀρχιερεὺς ἐδέετο στό σημεῖο αὐτό καί ἔλεγε: «*Εὐεργέτα καί τῆς κτίσεως πάσης δημιουργέ, πρόσδεξαι προσιοῦσαν τήν Ἐκκλησίαν...*». Τώρα, πού κατά τό «Σοφία. Ὁρθοί» καί ὁ κληρικός καί ὁ λαός ἤδη βρίσκονται στόν ἱερό Ναό, ἔχουμε τήν εἴσοδο τοῦ Ἀρχιερέως καί τῶν ἱερέων μόνο στό ἅγιο Βῆμα. Ἡ εἴσοδος δηλαδή αὐτή, ἢ «Μικρά», ὑπενθυμίζει ἐκείνη τήν παλαιά καί τήν λαμπρά εἴσοδο ὄλων στόν ἱερό Ναό, πού γινόταν μέ σχετική δέηση ἔξω ἀπό τόν Ναό καί λιτανευτική πορεία μέσα σ' αὐτόν. Ὁλη αὐτή ἢ παλαιά μεγάλη λιτανευτική πορεία μέ τίς σχετικές δεήσεις ἔχει ἀντικατασταθεῖ τώρα μέ τό λειτουργικό τμήμα ἀπό τό «*Εὐλογημένη ἢ Βασιλεία...*» μέχρι τό «Σοφία. Ὁρθοί».

Μετά τό «Σοφία. Ὁρθοί», ὅταν ὁ Ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται στό ἱερό Βῆμα θυμιάζει τήν ἅγια Τράπεζα, τίς ἅγιες εἰκόνες καί ὅλο τόν λαό. Γιατί τό κάνει αὐτό; Ἔτσι πρέπει νά γίνεται. Σύμφωνα μέ τίς ἀρχαῖες μαρτυρίες, προτοῦ νά ἀρχίσει ἡ θεία Λειτουργία ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ ἱερεὺς, ὅταν ἀπουσίαζε ὁ Ἀρχιερεὺς, ἔπρεπε νά θυμιάζει τό Θυσιαστήριο καί ὅλο τόν Ναό καί πάλι ἔπειτα τό Θυσιαστήριο. Ὁ Ἀρχιερεὺς μέ τό «Σοφία. Ὁρθοί» μπαίνει τώρα γιά πρώτη φορά στό ἱερό Βῆμα (κατά τήν παλαιά διάταξη ντυνόταν ἔξω ἀπό τό ἱερό Βῆμα) καί ἀπό τώρα ἀρχίζει κανονικά ἡ Θεία Λειτουργία. Ἔτσι, λοιπόν, ὁ Ἀρχιερεὺς πρέπει νά θυμιάζει στο σημεῖο αὐτό εἰσερχόμενος γιά πρώτη φορά στό ἱερό Βῆμα γιά τήν Θεία Λειτουργία, πού πρόκειται νά ἀρχίσει ἀπό αὐτόν. Δέν πρέπει ὅμως νά γίνεται τό ἴδιο τώρα στό σημεῖο αὐτό, ὅταν λειτουργεῖ ἱερεὺς μόνος του ἢ μέ ἄλλους. Ὁ ἱερεὺς ἤδη βρίσκεται πρὶν ἀπό τήν Μικρά Εἴσοδο, πρὶν ἀπό τό «Σοφία. Ὁρθοί» στό ἱερό Βῆμα καί ἡ Θεία Λειτουργία ἀρχίζει ἀπό αὐτόν μέ τό «*Εὐλογημένη ἢ Βασιλεία...*». Τό θυμίαμα, ὅταν λειτουργεῖ ὁ ἱερεὺς, ἔχει τήν θέση του πρὶν ἀπό τό σημεῖο αὐτό, δηλαδή στήν «Δοξο-

λογία». Τό θυμίαμα στό σημεῖο αὐτό δέν γίνεται γιά τήν «Δοξολογία», ὅπως λανθασμένα νομίζεται, ἀλλά γιά τήν Θεία Λειτουργία, πού πρόκειται νά ἀρχίσει. Μετά τήν «Μικρά Εἴσοδο» ἀκοῦμε τροπάρια ἁγίων. Τί θέση ἔχουν αὐτά στο σημεῖο αὐτό ἐδῶ; Εἶπαμε ὅτι ἡ «Μικρά Εἴσοδος», τό «Σοφία. Ὁρθοί», σημαίνει τόν ἐρχομό τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ στήν γῆ. Ἀπό τότε δέ, μέ τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ, ἀνθίσε ἡ ἀγιότητα. Γι' αὐτό καί μετά τήν ὑψωση τοῦ Εὐαγγελίου μέ τό «Σοφία. Ὁρθοί» ψάλλουμε τά τροπάρια τῶν ἁγίων. Εἶναι ἡ σχέση αἴτιο καί ἀποτέλεσμα. Δέν εἶναι τό Εὐαγγέλιο στεῖρο σάν τήν φιλοσοφία. Ἔχει ἀποτελέσματα. Βγάζει ἁγίους. Ἀλλά ὁ κατ' ἐξοχήν ἅγιος εἶναι ὁ Θεός. Γι' αὐτό καί μετά τά τροπάρια τῶν ἁγίων ἀπευθυνόμεστε στόν πανάγιο Θεό, στόν ἅγιο μέ ἀπόλυτη ἔννοια καί λέμε: «*Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν...*».

Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος

Ἀφοῦ ὑμνήσουμε τούς ἁγίους, πού εἶναι καρπός τῆς ἐνανθρώπησης τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς καθόδου του στόν κόσμο, πού εἰκονίζεται μέ τήν Μικρά Εἴσοδο, καλούμαστε τώρα νά δοξάσουμε τόν ὑπεράγιο Θεό, τήν πηγὴ τῆς ἀγιότητος. Καί μετά σχετική ἐκφώνηση τοῦ ἱερέως ψάλλουμε τόν «Τρισάγιο» λεγόμενο ὕμνο, μέ τόν ὁποῖο ὑμνοῦμε τήν Ἁγία Τριάδα, τόν Πατέρα, τόν Υἱό καί τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ψάλλουμε: «*Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς*». Τό «ἅγιος ὁ Θεός» ἀναφέρεται στόν Πατέρα, τό «ἅγιος ἰσχυρός» στον Υἱό καί τό «ἅγιος ἀθάνατος» στό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἀλλά ἐνῶ εἶναι τρία πρόσωπα καί λογικά θά ἔπρεπε νά ποῦμε στήν συνέχεια «ἐλεήσατε ἡμᾶς», ὅμως λέμε «ἐλέησον ἡμᾶς» στόν ἐνικό ἀριθμό, γιατί τά θεῖα πρόσωπα ἔχουν μία οὐσία. Εἶναι ὁμοοῦσια. Ἔτσι, λοιπόν, ἀφοῦ ὁ ὕμνος αὐτός εἶναι στήν Ἁγία Τριάδα, κατανοοῦμε γιατί μετά τήν τριπλῆ ἐπανάληψή του λέμε τό «*Δόξα Πατρί καί Υἱῶ καί Ἁγίῳ Πνεύματι*», πού εἶναι καθαρὴ μνημόνευση τῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος. Τόν Τρισάγιο ὕμνο διαφύλαξε μέ πολλή προσοχή ἡ Ἐκκλησία μας καί τόν παρέδωσε στά τέκνα της γιά νά λέγεται καί νά ἄδεται σέ ὅλες τίς προσευχές τους. Καί ὅταν κάποτε ἕνας αἰρετικός, ὁ Πέτρος ὁ Γναφεύς, ὁ «Θεοπασχίτης» λεγόμενος γιά τήν αἵρεσή του, θέλησε νά ἀλλοιώσει τόν Τρισάγιο ὕμνο καί νά προσθέσει σ' αὐτόν μετά τό «Ἅγιος ὁ Θεός» τήν φράση, «ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς», ὁ Θεός δήλωσε με θαῦμα πῶς πρέπει νά λέγεται ὁ ὕμνος αὐτός ὀρθά.

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

2. ΠΑΠΙΣΜΟΣ

Οί βασικές διαφορές μεταξύ ὀρθοδοξίας
καί καθολικισμοῦ. (μέρος Β')

Ἐκτός ἀπό τήν θεμελιώδη διαφορά μεταξύ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τοῦ Παπισμοῦ στό θέμα τῆς οὐσίας καί ἐνεργείας στόν Θεό, ὑπάρχουν ἄλλες μεγάλες διαφορές, πού ἔγιναν κατά καιρούς ἀντικείμενα θεολογικῶν διαλόγων, ἤτοι:

– τό **Filioque**, ὅτι τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται ἀπό τόν Πατέρα καί τόν Υἱό μέ ἀποτέλεσμα νά μειώνεται ἡ μοναρχία τοῦ Πατρός, νά καταργῆται ἡ τέλεια ἰσότητα τῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος, νά ὑποτιμᾶται τό Ἅγιον Πνεῦμα ὡς μή ἰσοδύναμο καί ὁμόδοξο μέ τά ἄλλα πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος,

– ἡ χρησιμοποίηση ἀζύμου ἄρτου στήν θεία Εὐχαριστία πού παραβαίνει τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ὁ Χριστός ἐτέλεσε τό μυστικό δεῖπνο,

– ὁ καθαγιασμός τῶν «τιμίων δώρων» πού γίνεται ὄχι μέ τήν ἐπίκληση, ἀλλά μέ τήν ἀπαγγελία τῶν ἱδρυτικῶν λόγων τοῦ Χριστοῦ «λάβετε φάγετε... πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες»,

– ἡ θεωρία ὅτι ἡ σταυρική θυσία τοῦ Χριστοῦ ἐξιλέωσε τήν θεία δικαιοσύνη, πού παρουσιάζει τόν Θεό Πατέρα ὡς φευδάρχη καί παραθεωρεῖ τήν Ἀνάσταση,

– ἡ θεωρία περί τῆς «περισσευούσης ἀξιομισθίας» τοῦ Χριστοῦ καί τῶν ἁγίων πού τήν διαχειρίζεται ὁ Πάπας,

– ὁ χωρισμός καί ἡ διάσπαση μεταξύ των μυστηρίων Βαπτίσματος, Χρίσματος, καί θείας Εὐχαριστίας,

– ἡ διδασκαλία περί τῆς κληρονομήσεως τῆς ἐνοχῆς τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος,

– οἱ λειτουργικές καινοτομίες σέ ὅλα τα μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας (Βάπτισμα, Χρίσμα, Ἱερωσύνη, Ἐξομολόγηση, Γάμος, Εὐχέλαιον),

– ἡ μή μετάληψη τῶν λαϊκῶν ἀπό τό «Αἷμα» τοῦ Χριστοῦ,

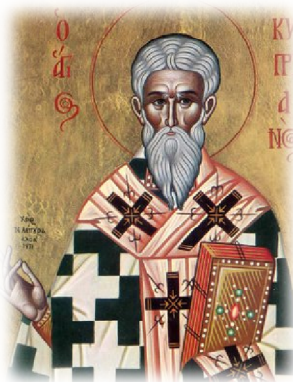
– τό πρωτεῖο τοῦ Πάπα, κατά τό ὁποῖο ὁ Πάπας εἶναι ἡ πηγή τῆς ἱερατικῆς καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας, εἶναι ἡ ἀλάθητος κεφαλή καί ὁ Καθηγεμῶν τῆς Ἐκκλησίας, κυβερνῶν αὐτήν μοναρχικῶς ὡς τοποτηρητῆς τοῦ Χριστοῦ ἐπί τῆς γῆς. Μέ αὐτήν τήν ἔννοια ὁ Πάπας θεωρεῖ τόν ἑαυτό τοῦ διαδόχου τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, στόν ὁποῖον ὑποτάσσονται οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι, ἀκόμη καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος,

– ἡ μή ὑπαρξη συλλειτουργίας κατά τίς λατρευτικές πράξεις,

– τό ἀλάθητό του Πάπα καί τό δόγμα τῆς ἀσπίλου συλλήψεως τῆς Θεοτόκου καί γενικά ἡ μαριολατρεία, κατά τήν ὁποία ἡ Παναγία ἀνυψώνεται στήν Τριαδική θεότητα!

ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

ΑΓ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗ




Στίς 2 Ὀκτωβρίου ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τήν μνήμη τοῦ Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ καί τῆς Παρθενομάρτυρος Ἰουστίνης. Ὁ Κυπριανός ἦταν μάγος, δηλαδή διώκτης τοῦ Χριστοῦ καί ὑπηρέτης τῶν δαιμόνων. Ἐκανε ὅμως τό ἔργο αὐτό ὄχι συνειδητά, ἀλλά ἀπό ἄγνοια, ἐπειδή νόμιζε ὅτι

δέν ὑπάρχει ἀνώτερος καί ἰσχυρότερος ἀπό τόν διάβολο. Ὄταν ἀργότερα κατάλαβε ὅτι ὁ Χριστός εἶναι πῶς δυνατός καί νικᾷ καί καταισχύνει τόν διάβολο, τότε ἔκαψε τά μαγικά του βιβλία, βαπτίστηκε καί στήν συνέχεια χειροτονήθηκε Ἐπίσκοπος. Μάλιστα ἀξιώθηκε νά χύση καί τό αἷμα του γιά τόν Χριστό καί γι' αὐτό ὀνομάζεται Ἱερομάρτυς.

Ἡ Ἰουστίνη ἦταν μία γνησία νύμφη τοῦ Χριστοῦ. Αὐτήν, πού ἦταν σέ ὅλα σεμνή, ἐρωτεύθηκε ἕνας εἰδωλόλατρης καί ἐπειδή ἦταν ἀδύνατο νά τήν κάνη δική του, ἐσκέφτηκε ἕναν τρόπο σατανικό γιά νά μπορέση νά τήν ἀποκτήση. Παρακάλεσε τόν Κυπριανό νά τῆς ἀλλάξη τά μυαλά μέ τίς μαγεῖες του καί νά τήν φέρη κοντά του. Ὄμως παρά τίς προσπάθειές του, αὐτή τήν φορά ἀπέτυχε. Ἡ Ἰουστίνη μέ τήν καθαρότητα τῆς ζωῆς της καί τήν δύναμη τῆς προσευχῆς της ἔδιωχνε τούς δαίμονες, οἱ ὁποῖοι δέν μπόρεσαν νά τήν βλάψουν. Τό γεγονός αὐτό συγκλόνησε τόν Κυπριανό καί ἔγινε ἡ αἰτία νά ἐγκαταλείψη τήν μαγεία καί νά βιώση τήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας.

Σήμερα εἴμαστε μάρτυρες πολλῶν ἐκδηλώσεων σατανισμοῦ καί σατανολατρίας. Πολλοί ἐπισκέπτονται τούς ἀστρολόγους καί ἄλλους διαφόρους μάγους ἀπό περιέργεια, ἄλλοι γιά νά λύσουν, ὅπως νομίζουν, κάποια προβλήματα τους καί ἄλλοι πάλι γιά νά μάθουν τό μέλλον. Πρέπει ὅμως νά γνωρίζουμε ὅτι ὁ διάβολος δέν λύνει, ἀλλά ἀντίθετα δημιουργεῖ πολλά προβλήματα καί προξενεῖ πολλούς καί ποικίλους πειρασμούς, καί ὅτι κανείς δέν γνωρίζει τό μέλλον παρά μόνο ὁ Θεός. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἐκείνη πού δίνει ἀπάντηση σέ ὅλα τα μεγάλα θέματα πού ἀπασχολοῦν τόν ἄνθρωπο, καί λύνει ὅλα του τά προβλήματα καί κυρίως τά λεγόμενα ὑπαρξιακά, ὅπως εἶναι ὁ σκοπός τῆς ζωῆς, τό μυστήριο τοῦ θανάτου, ἡ ὑπαρξη κολάσεως καί παραδείσου κ.λ.π. Καί ὁ βασικός λόγος πού πολλοί συνάνθρωποί μας πέφτουν θύματα τῶν σατανιστῶν, τῶν πνευματιστῶν, τῶν μάγων, εἶναι ἡ ἄγνοια τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ πλοῦτου τῆς Ὀρθοδόξου Παραδόσεως, καθῶς καί ἡ ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης στήν ἀγάπη καί τήν πρόνοια τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2013

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
		1 Όσ. Ιωάννου του Κουκουζέλου Θ. Λειτουργία Ὡρ. Ἁγιασμός 7.30 π.μ.	Κάθε Τρίτη καὶ ὥρα 1-2 τὸ μεσημέρι μπορεῖς νὰ ἀκοῦς τὴν ἐκπομπή τῆς ἐνορίας μας «Ἀληθεύοντες ἐν ἀγάπῃ» στὸ διαδίκτυο μέσῳ τοῦ συνδέσμου http://www.voreini.gr			5 Ἁγ. Μεθοδίας τῆς ἐν Κιμῶλω Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
6 ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.	7 ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ «Ἡ Θ. Λειτουργία» 6.30 μ.μ.	Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τελεῖται καθημερινῶς στὶς 6.00 μ.μ.				Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
13 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἁγ. Πατέρων Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.			Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως τελεῖται κάθε Τρίτη. Στὶς 1 Ὡρ. 15 Ὀκτωβρίου ἀπὸ τὶς 5 μ.μ. Ὡρ. 7 Ὡρ. 22 Σεπτεμβρίου ἀπὸ τὶς 10 π.μ.		18 Ἁγ. Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.	19 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
20 ΚΥΡΙΑΚΗ Στ' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.	Κάθε Παρασκευὴ 5-6 θὰ γίνεταί ἡ ἐβδομαδιαία ὁμιλία τοῦ π. Χρυσοβαλάντη μὲ θέμα: «Θάνατος, Ἀνάσταση, αἰώνιος Ζωή»		23 Ἁγ. Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου (†63) Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.		Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου θὰ γίνετ στὰ Παρεκκλήσια α) τοῦ Πευκοφύτου καὶ β) τῆς Λ. Μαραθῶνος Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς Ἁγίου 6.00 μ.μ.	26 Ἁγ. Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
27 ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.	28 Ἁγ. Σκέπης Θεοτόκου ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ. *** ἈΓΡΥΠΝΙΑ ΟΣΙΑΣ 8.30-01.00	29 Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας	Οἱ ἐγγραφές γιὰ τὰ τμήματα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, Ἀγγλικῶν καὶ Γαλλικῶν ἄρχισαν! Ἀπευθύνεσθε στὸ Γραφεῖο τοῦ Ναοῦ!			

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

ΗΜΕΡΑ	ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ	ΩΡΑ	ΥΠΕΘΥΝΟΣ	ΤΟΠΟΣ
Δευτέρα	Διανομὴ τροφίμων	10-12	κα Χάρις Δεβεράκη	Κοινωνικὸ Παντοπωλεῖο
	Σισίτιο	11-12	κα Σμαρῶ Γιακουμίδου	Τράπεζα Ἀγάπης
Τρίτη	Φροντιστήριο Γαλλικῆς Γλώσσας	5-6	κα Φωτεινὴ	Αἴθουσα Σχολῆς B.M.
Τετάρτη	Φροντιστήριο Ἀγγλικῆς Γλώσσας	5-6	κα Ἀθανασία Συρίγου	Αἴθουσα Σχολῆς B.M.
Πέμπτη	Α' - Β' ἔτος Βυζαντινῆς Μουσικῆς	5-6	κα Μύριαμ Μαρίνου	Αἴθουσα Σχολῆς B.M.
	Τυπικὸ Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας	6-7	π. Χρυσοβαλάντης	
	Γ' - Δ' ἔτος Βυζαντινῆς Μουσικῆς	7-8	κος Εὐστράτιος Νίκας	
Παρασκευὴ	Πνευματικὴ ὁμιλία	5-6	π. Χρυσοβαλάντης	Ἱ.Ν.
Σάββατο	Κατηχητικὸ Τμῆμα Α'	3.30 -4.30	κα Κυριακὴ Πελεκίδου	Αἴθουσα Σχολῆς B.M.
	Κατηχητικὸ Τμῆμα Β'	4.30-5.30	κα Χρυσούλα Θεοδώρου	
Κυριακὴ	Κέρασμα Καφέ	10.30	κα Ἄννα Χατζηανέστη	Ἀρχονταρίκι Ναοῦ
	Διανομὴ Ρούχων	10.30-12.00	κατὰ σειρά οἱ κυρίες τοῦ Φιλοπτώχου	Τράπεζα Ρούχων
	Κατηχητικὸ Τμῆμα Γ'	11.00-12.00	π. Χρυσοβαλάντης	Αἴθουσα Σχολῆς B.M.